

Onderwerp

Beslissing op bezwaar SITA Recycling Services West B.V. van 23 november 2017 tegen het besluit van 6 november 2017 tot het opleggen van een tweede last onder dwangsom

Advies

1. Conform het advies van de bezwarencommissie de bezwaren van SITA Recycling Services West B.V. van 23 november 2017 tegen het besluit van 6 november 2017 tot het opleggen van een tweede last onder dwangsom ongegrond te verklaren en het bestreden besluit, alsmede de inning van de verbeurde dwangsom bij besluit van 24 september 2018 op grond van deze last, te handhaven.
2. De brief aan SITA Recycling Services West B.V. vast te stellen met de beslissing op bezwaar tegen het besluit van 6 november 2017 tot het opleggen van een tweede last onder dwangsom.
3. De publiekssamenvatting vast te stellen over de beslissing op de bezwaren van SITA Recycling Services West B.V. tegen het besluit van 6 november 2017.

Besluit GS

Vastgesteld conform advies

Bijlagen

- GS-brief met beslissing op bezwaar inzake het bezwaarschrift van Sita van 23 november 2017 tegen het besluit van 6 november 2017
- Advies van de bezwarencommissie inclusief verslag hoorzitting

1 Toelichting voor het College

Inleiding

Aan SITA Recycling Services West BV, ook bekend onder de naam SUEZ, gevestigd aan de Waalhavenweg 50 te Rotterdam, is op 16 juli 2009 een revisievergunning verleend voor het opslaan en overslaan van bouw- en sloopafval, bedrijfsafval en grof huishoudelijk afval en het sorteren en bewerken van die afvalstoffen.

Aan de vergunning is onder meer voorschrift 5.1.1. verbonden. In dit voorschrift is opgenomen dat buiten de inrichting geen geur afkomstig van de inrichting waarneembaar mag zijn.

Handhavingstraject

Vanaf eind 2015 zijn veel klachten bij de meldkamer van de DCMR Milieudienst Rijnmond (hierna: DCMR) ingediend over een sterke vuilnisgeur, mogelijk veroorzaakt door SITA. Naar aanleiding van deze klachten hebben toezichthouders van de DCMR controles uitgevoerd in de omgeving van de inrichting van SITA. Deze controles hebben geleid tot een op 13 mei 2016 aan SITA opgelegde last onder dwangsom. In deze last onder dwangsom is opgenomen dat een dwangsom van € 10.000,- wordt verbeurd per constatering dat SITA niet aan voorschrift 5.1.1. van de vergunning voldoet met een maximum van € 50.000,-.

Tegen de last onder dwangsom heeft SITA bezwaar gemaakt en een verzoek om voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 20 juni 2016 bepaalde de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag dat de begunstigingstermijn van de last onder dwangsom wordt verlengd tot 1 juli 2016. Gelet hierop heeft SITA haar bezwaar ingetrokken op 14 juli 2018. De last onder dwangsom van 13 mei 2016 heeft daarmee formele rechtskracht gekregen.

Na het opleggen van de last onder dwangsom hebben toezichthouders van de DCMR vijf maal (19 juli 2016, 9 september 2016, 12 september 2016, 31 oktober 2016 en 23 augustus 2017) geconstateerd dat niet aan de in de dwangsom gestelde last is voldaan, doordat er geur buiten het bedrijfsterrein waarneembaar was. Hierdoor is het maximum aan dwangsommen van de op 13 mei 2016 opgelegde last verbeurd. Omdat ook nadien geuroverlast afkomstig van SITA is geconstateerd, is op 6 november 2017 een nieuwe last onder dwangsom opgelegd. Het besluit heeft geleid tot het thans aan de orde zijnde bezwaarschrift van SITA van 23 november 2017. Het bezwaar is nader aangevuld op 29 november 2017. Ook heeft SITA tegen dit besluit een voorlopige voorziening aangevraagd bij de rechtbank Den Haag. De voorzieningenrechter heeft op 22 december 2017 dit verzoek afgewezen en hierbij onder meer overwogen dat er geen aanleiding bestaat voor twijfel aan de waarnemingen van de toezichthouders.

De constateringen hebben geleid tot vijf invorderingsbesluiten. De constatering van 23 augustus 2017 heeft geleid tot het invorderingsbesluit van 26 september 2017. Tegen dit besluit heeft SITA op 2 november 2017 een bezwaarschrift ingediend. Een voorstel omtrent dit bezwaarschrift wordt separaat aan u ter besluitvorming voorgelegd.

De last onder dwangsom van 6 november 2017

Na de constatering van 23 augustus 2017 zijn tot en met 19 oktober 2017, 62 klachten over geuroverlast bij de meldkamer van de DCMR ingediend, mogelijk veroorzaakt door SITA. Naar

aanleiding van tien klachten over geuroverlast mogelijk afkomstig van SITA, die bij de meldkamer van de DCMR op 27 september 2017 zijn ingediend, hebben toezichthouders van de DCMR op dezelfde dag ter plaatse een onderzoek ingesteld. Uit het verslag van de toezichthouders blijkt dat rond 22:10 uur ter hoogte van de Koedoodstraat duidelijk de geur van broeiend gft-afval waarneembaar was. De toezichthouders hebben vervolgens een uitsluitingsonderzoek uitgevoerd, waaruit bleek dat dezelfde geur die de toezichthouders ter hoogte van de Koedoodstraat hadden waargenomen, ook op het terrein van SITA waarneembaar was. Aangezien deze geur niet waarneembaar was ter hoogte van de Zaltbommelweg, maar wel op de Waalhavenweg ter hoogte van de inrichting van SITA is mede gelet op de zuidoostelijke windinrichting vastgesteld dat deze geur van de inrichting SITA afkomstig was. Omdat de eerste last onder dwangsom al was volgelopen, is een tweede last onder dwangsom op 6 november 2017 opgelegd. Het maximum van deze dwangsom bedraagt € 300.000,-.

Op 27 juli 2018 is opnieuw geconstateerd dat SITA geuroverlast veroorzaakte buiten de inrichting. Naar aanleiding daarvan is van rechtswege een dwangsombedrag van € 20.000,- verbeurd. Dit bedrag is bij besluit van 24 september 2018 ingevorderd. SITA heeft op 6 november 2018 kenbaar gemaakt dit besluit te betwisten en kenbaar gemaakt dat zij geen behoefte heeft aan een termijn voor het indienen van aanvullende gronden. Ook heeft SITA de juristen van de DCMR geïnformeerd dat zij niet wenst te worden gehoord. Op grond van artikel 5:39 Awb heeft het bezwaar tegen de last onder dwangsom ook betrekking op de beschikking die strekt tot invordering van de dwangsom, voor zover de belanghebbende deze beschikking betwist. De beslissing op bezwaar van SITA tegen de tweede last onder dwangsom ziet derhalve ook op het bezwaar tegen het invorderingsbesluit van 24 september 2018.

SITA heeft ingestemd met een verlenging van de termijn voor de beslissingen op de bezwaren tot 14 december 2018.

Bezwaren

SITA voert in het ingediende bezwaarschrift tegen de tweede last onder dwangsom aan dat onderbelicht blijft, dat aan de eerder opgelegde last onder dwangsom geen jarenlang durend klachtenpatroon voorafging. De klachten die ontstonden hadden een directe relatie met de verwerking van kunststofafvalstoffen, waar sinds 2015 een verdubbeling van het aanbod had plaatsgevonden én waarvan de samenstelling was gewijzigd, aldus SITA. De eerste opgelegde last onder dwangsom was dan ook louter opgelegd vanwege de verwerking van kunststofafvalstoffen. SITA heeft naar aanleiding van de eerste dwangsombeschikking herstelmaatregelen getroffen. Volgens SITA is de tweede last onder dwangsom een voortvloeisel, en derhalve direct verbonden, aan de eerste last onder dwangsom. De eerste dwangsombeschikking is opgelegd vanwege de verwerking van kunststof plastics en deze grondslag is in de tweede last onder dwangsom verlaten. SITA stelt zich op het standpunt dat het feit dat het geurvoorschrift een dusdanige generieke omschrijving in de vergunning van SITA is, nog niet met zich mee brengt dat de grondslag van het handhavingsbesluit in de tweede last onder dwangsom mag worden verlaten. Volgens SITA is het opleggen van een nieuwe last onder dwangsom, gezien de inmiddels door haar getroffen maatregelen, niet zorgvuldig en onevenredig. SITA stelt dat haar langere begunstigstermijn gegund dient te worden vanwege de omvangrijke investeringen die zij heeft gedaan. De aangezegde dwangsommen zijn bovendien onevenredig

hoog ten opzichte van de door haar gemaakte kosten, waardoor deze een punitief karakter krijgen, zo stelt SITA. SITA voert in bezwaar voorts aan dat zij in overleg met uw college is over de wijziging van de omgevingsvergunning. Tot slot voert SITA aan dat de ingediende klachten van 27 september 2017 niet terecht zijn. Op 27 september 2017 vond in de avond in de wijk Heijlplaat de “Carbagerun” plaats. Aan deze wedstrijd hebben ook medewerkers van SITA deelgenomen. Deze medewerkers hebben aan SITA verklaard die avond geen geur te hebben waargenomen.

Advies bezwarencommissie

Op 19 juli 2018 heeft een hoorzitting plaatsgevonden van de bezwarencommissie. Op 21 augustus 2018 heeft de bezwarencommissie advies uitgebracht. Daarin concludeert de commissie dat de tweede last onder dwangsom van 6 november 2017 terecht is opgelegd. Zo is de bezwarencommissie van mening dat een aantal bezwaargronden tegen de tweede last onder dwangsom in feite ziet op de eerste opgelegde last onder dwangsom. De eerste opgelegde last onder dwangsom heeft door intrekking van het bezwaar formele rechtskracht gekregen. Tijdens de bezwaar- en beroepschriftprocedures tegen de invorderingsbesluiten zijn ook steeds de grieven van SITA tegen de eerste last onder dwangsom naar voren gekomen. De rechtbank Den Haag heeft in haar uitspraak van 7 maart 2018 geoordeeld dat in het kader van het vergunningvoorschrift 5.5.1 niet relevant is of de geur veroorzaakt wordt door het verwerken van plastic, bedrijfsafval of groene reststroom. De rechtbank stelt daarbij vast dat zowel vergunningvoorschrift 5.5.1 als de opgelegde last onder dwangsom geen verplichting bevat om een specifieke geurbron aan te wijzen. Naar mening van de commissie kan dan ook van de rechtmatigheid van de opgelegde dwangsom worden uitgegaan.

Voorts is de bezwarencommissie van mening dat uit het verslag van de toezichthouder blijkt dat deze op 27 september 2017 om 21:50 uur ter plaatse was en dat de overtreding om 22:10 uur is geconstateerd. De overtreding is dan ook na afloop van het evenement “de Carbagerun” geconstateerd.

De bezwarencommissie stelt vast dat er op het moment van advisering geen formele volledige en vergunbare aanvraag is ingediend, en dat daarvan ook niet op 6 november 2017 sprake was. Van concreet zicht op legalisatie is derhalve geen sprake.

De bezwarencommissie acht de hoogte van het bedrag van de dwangsom niet dermate hoog dat spanning ontstaat met het bepaalde in artikel 5:32b, derde lid, van de Awb. De vaststelling van een in hoogte oplopende dwangsom is zeer bewust genomen. Naast de aard en de ernst van de overtreding is bij de vaststelling van de dwangsom rekening gehouden met het gegeven dat de overtredingen zijn blijven voortduren, ook na het vollopen van de reeds op 13 mei 2016 opgelegde last onder dwangsom. Zoals de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag in de uitspraak van 22 december 2017 in rechtsoverweging 8.3 reeds heeft opgemerkt is er geen sprake van een punitief opgelegde last onder dwangsom. De verhoging van de hoogte van de dwangsommen houdt verband met het feit dat het college SITA wil aansporen maatregelen te nemen om geuroverlast in de wijk Heijlplaat te voorkomen en niet om SITA voor iedere overtreding harder te straffen.

De commissie adviseert de bezwaren ongegrond te verklaren en het bestreden besluit te handhaven.

Financieel en fiscaal kader

Het betreft een last onder dwangsom. Het maximum van deze dwangsom bedraagt € 300.000,. Indien de overtreding waar de last op ziet voortduurt na het verstrijken van de begunstigingstermijn, zal een inningsprocedure worden gestart.

Programma:

Bij inning van de last onder dwangsom worden de middelen toegevoegd aan programma 1; doel 1.6.

Financiële risico's:

Geen. Indien bezwaarmaker in beroep gaat tegen deze beslissing op bezwaar, komen de eventuele kosten hiervan ten laste van de DCMR Milieudienst Rijnmond.

Juridisch kader

In het bijgevoegde advies van de bezwarencommissie staan gegevens waardoor belanghebbenden, op grond van artikel 6, vijfde lid, van de Wet openbaarheid van bestuur, mogelijk gegronde bezwaren hebben tegen de actieve openbaarheid van het document. Om die reden worden alleen het GS-voorstel en een publiekssamenvatting gepubliceerd. De besluitvorming is hiermee transparant, zonder dat mogelijk belangen van derden worden geschaad.

Tegen de beslissing op bezwaar staat beroep open bij de Rechtbank Den Haag, sector Bestuursrecht. Daarnaast kan een verzoek om voorlopige voorziening worden ingesteld bij de voorzieningenrechter van de Rechtbank Den Haag.

2 Proces

Zie onder 1.

3 Communicatiestrategie

De publiekssamenvatting en het GS-voorstel worden gepubliceerd op de website van de Provincie. In de brief met de beslissing op bezwaar wordt dit aan SITA gemeld en wordt het GS-voorstel met daarin opgenomen de publiekssamenvatting als bijlage meegestuurd.